Küçük Fil Elli

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Fil Elli

Aysel Banu YAVUZAL

Elli adlı fil yavrusu, güneşli savanada büyük ailesiyle yaşıyordu. Yumuşak gri bir derisi ve yürürken sallanan kocaman, sarkık kulakları vardı. Kehribar rengi gözleri merakla parlıyordu. Bir bacağında, sarı ve yeşil otlardan örülmüş ince bir halhal taşıyordu. Bir sabah Elli, bir kelebeğin peşinden giderek ailesinden uzaklaştı. Kelebek uçup gidene kadar ne kadar uzaklaştığını fark etmedi.

Savana, rüzgârda sallanan uzun otlarla doluydu. Kıvrılan ve dönen patikalarıyla dev bir labirent gibiydi. Elli etrafına bakındı ama ailesini hiçbir yerde göremedi. Sarkık kulakları düştü ve kısa hortumu titredi. 'Kayboldum,' diye fısıldadı. 'Otlar çok uzun ve eve giden yolu bulamıyorum.' Kendini çok küçük ve endişeli hissetti.

Tam o sırada minik bir kuş kanat çırparak indi ve Elli'nin hortumunun yanındaki bir yaprağa kondu. Kuşun güneş ışığında parıldayan, parlak turkuaz yeşili tüyleri vardı. Parlak turuncu gagasında küçük bir gülümseme vardı ve başındaki minik yıldız şeklindeki tepelik hafifçe parlıyordu. 'Merhaba,' dedi kuş cıvıldayarak. 'Ben Pip. Kaybolmuş gibi görünüyorsun. Yardım edebilir miyim?' Elli kehribar rengi gözlerini kırpıştırdı. 'Ben Elli,' dedi. 'Ailemi bulamıyorum.'

Pip, Elli'nin sırtına atladı ve bacağına kırmızı iplikle bağlı minik gümüş zili çaldı. 'Endişelenme,' dedi. 'Uzun otların üzerinde uçup yolu görebilirim. Ama dikkatlice dinlemeli ve sesimi takip etmelisin.' Elli başını salladı, kendini biraz daha cesur hissetti. 'Deneyeceğim,' dedi. Pip yukarı uçtu ve Elli'nin başının üzerinde havada asılı kaldı, parlayan tepeliği minik bir yıldız gibi ışıldıyordu.

Pip önden uçtu, turkuaz tüyleri yeşil otların arasında parıldıyordu. 'Sola git!' diye seslendi. Elli uzun otları iterek ilerledi, büyük kulakları saplara sürtünüyordu. 'Şimdi sağa!' diye cıvıldadı Pip. Ama otlar sıktı ve Elli'nin kısa hortumu sürekli dolaşıyordu. 'Sıkıştım!' diye bağırdı. Pip geri uçtu ve yüzünün yakınında havada asılı kaldı. 'Başarabilirsin,' dedi nazikçe. 'Sadece kıpırdayıp kurtul ve devam et.'

Elli kıpırdandı ve çekti, kısa süre sonra kurtuldu. 'Bu zordu,' dedi. 'Ama sen bana yardım ettin.' Pip gülümsedi. 'Arkadaşlar böyle yapar,' dedi. Labirentte ilerlemeye devam ettiler. Pip yükseğe, sonra alçağa uçtu, hep yönleri seslenerek söyledi. 'Şu büyük kayaya dikkat et!' diye uyardı. Elli onun etrafından geçti. 'Teşekkürler, Pip!' dedi. 'Burada olman çok güzel.' Pip uçarken zili çınladı.

Ot labirentinin derinliklerine indikçe Elli yorulmaya başladı. Bacakları ağırlaştı ve hortumu düştü. 'Dinlenmem gerek,' dedi. Pip yanındaki sarı bir çiçeğe kondu. 'Elbette,' dedi. 'Burada dinlenebiliriz.' Elli yumuşak otlara oturdu. Pip ona bulutlar ve rüzgâr hakkında komik hikâyeler anlattı. Elli güldü ve endişesi biraz azaldı.

Kısa bir dinlenmeden sonra yeniden yola koyuldular. Ama birden etraflarındaki otlar hışırdadı. Büyük bir gölge hareket etti. Elli'nin kulakları korkuyla sallandı. 'Bu da ne?' diye fısıldadı. Pip bakmak için yukarı uçtu. 'Sadece dost canlısı bir zürafa,' dedi. 'Yaprak yiyor.' Zürafa başını otların üzerinden uzattı. 'Merhaba, küçük,' dedi. 'Kayıp mısın?' Elli başını salladı. 'Ben Elli, bu da Pip. Ailemi arıyoruz.'

Zürafa gülümsedi. 'Şu tarafta bir fil sürüsü gördüm,' dedi uzun boynuyla işaret ederek. 'Büyük baobab ağacının yanındaydılar.' Elli'nin gözleri parladı. 'O benim ailem!' dedi. 'Teşekkür ederim!' Pip neşeyle cıvıldadı. 'Yaklaşıyoruz!' Zürafa el sallayarak vedalaştı. 'İyi şanslar,' dedi. 'Batan güneşi takip edin.' Elli ve Pip umutla yollarına devam ettiler.

Otlar daha da uzadı ve labirent her zamankinden daha çok kıvrılıyor gibiydi. Elli'nin bacakları ağrıyordu ve boğazında bir yumru hissetti. 'Ya onları hiç bulamazsak?' dedi. Pip, Elli'nin kulağına kondu ve ona sokuldu. 'Bulacağız,' dedi. 'Buradan baobab ağacını görebiliyorum. Çok uzak değil.' Elli derin bir nefes aldı. 'Tamam,' dedi. 'Sana güveniyorum, Pip.'

Ama sonra yol üçe ayrıldı. Hangi yöne gidilecek? Elli her yola baktı, kehribar rengi gözleri kocaman açılmıştı. 'Hangisi olduğunu bilmiyorum,' dedi. Pip yükseğe uçtu ve dikkatlice baktı. 'Orta yol doğruca baobab ağacına gidiyor,' dedi. 'Ama önünde dikenli bir çalı var.' Elli'nin kulakları düştü. 'Dikenlerin içinden geçemeyiz,' dedi. 'Bir fikrim var,' dedi Pip.

Pip aşağı uçtu ve bir ağaçtan sarkan uzun bir sarmaşığa kondu. 'Takım çalışması yapabiliriz,' dedi. 'Sen sarmaşığı hortumunla çek, ben de çalıyı hareket ettirmek için yönlendireyim.' Elli kısa hortumunu sarmaşığa doladı ve çekti. Pip çalının etrafında uçtu, gagasıyla yaprakları çekiştirdi. Yavaş yavaş çalı yana kaydı. 'Başardık!' diye sevindi Elli. 'Takım çalışması!'

Çalı yoldan çekilince orta yol açıldı. Elli hızla ilerledi, kalbi hızlı hızlı atıyordu. Sonra, son uzun otların arasından onları gördü: ailesini! Büyük baobab ağacının altında toplanmış, adını sesleniyorlardı. 'Anne!' diye böğürdü Elli. Sarkık kulakları uçuşarak ileri atıldı. Annesi hortumunu ona doladı. 'Elli! Güvendesin!'

Elli'nin ailesi onu gördüğüne çok sevindi. Ona sokuldular ve her yerini kontrol ettiler. 'Yolunu nasıl buldun?' diye sordu annesi. Elli gülümsedi ve hortumunu yukarı doğrulttu. Orada, bir dalda tünemiş Pip vardı, tepeliği parlıyordu. 'Arkadaşım Pip bana yardım etti,' dedi Elli. 'Otların üzerinde uçtu ve bana yolu gösterdi.' Filler nazik homurtularla Pip'e teşekkür ettiler.

Pip aşağı uçtu ve Elli'nin sırtına kondu. 'Çok cesurdun,' dedi. 'Sen de çok yardımcı oldun,' dedi Elli. 'Küçük olsan da büyük bir fark yarattın.' Pip başını sallarken gümüş zili çınladı. 'Küçük dostlar değerli yardımlar sunabilir,' dedi. 'Ve büyük dostlar da oldukça harikadır.' İkisi de güldü. O günden sonra Pip, Elli'ye yakın kaldı.

Elli uzun ot labirentini hiç unutmadı. Kaybolduğunu hissetsen bile bir arkadaşın yolu aydınlatabileceğini öğrendi. Sarı ve yeşil halhalı ona o günü hatırlattı. Ve ne zaman parlayan tepelikli minik bir kuş görse gülümsedi. Çünkü Pip her zaman yakınlardaydı, yardıma hazırdı. Ve Elli biliyordu ki bir arkadaş ne kadar küçük olursa olsun, yardımı bir hazinedir.